

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 1/2016
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле М.Н. из У., чији је пуномоћник З.Ј., адвокат из С.П., против туженог С.Б. из У., ради раскида уговора, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Старој Пазови и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари месно је **НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, решењем П 4125/15 од 28.09.2015. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења предмет је доставио Основном суду у Инђији као стварно и месно надлежном.

Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица Инђија није прихватио месну надлежност и актом П 1214/15 од 25.12.2015. године обратио се Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности наводећи да у овој парници није реч о искључивој надлежности суда у смислу члана 51. став 1. Закона о парничном поступку, обзиром да је спор поводом захтева за раскид уговора.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овој парници месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према стању у списима, тужилца је Трећем основном суду у Београду поднела тужбу ради раскида уговора о купопродаји непокретности који је закључила као продавац са туженим С.Б. из У., општина З., као купцем.

Чланом 51. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да за суђење у споровима о праву својине и другим стварним правима на непокретности, споровима због сметања државине на непокретности, као и у споровима из закупних односа на непокретности, искључиво је месно надлежан суд на чијем подручју се налази непокретност.

У конкретном случају, правни основ спора је облигационо-правни захтев за раскид уговора о купопродаји непокретности, тако да није реч о спору из члана 51. став 1. Закона о парничном поступку, којим је прописана искључива месна надлежност одређеног суда. У овој парници за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште, у складу са одредбом члана 39. Закона о парничном поступку. Како тужени има пребивалиште на територији градске општине З., за суђење је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**